GREGORIUS MAGNUS
Österreich, 12. Jh.
Seite 73v
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26218
Copyright: Admont, Benediktinerstift

exhibent qd' a bonis p̄dicatorib' fieri. Iniustis æ sub
dtis uident. q̄a dū adferuorē inuectionis iniuste
psiliunt. etiā p̄ūba maledictionis excedunt. Quia e
nī neqq̄ primos sicē se diligunt. primis optare n̄ de
sinunt qd' ipsi sibimet euenire p̄timescunt. Vnde
heliu occultū p diū in manifestatione maledictio
nis exsudans. ait. Laq̄mu. pbet iob usq; ad finē. ne de
sinas ab homine iniqtatis. Hominē iniqtatis uocat.
Quē ds iustū p̄ omib' supna attestatione denuntiat.
t q̄a multa adhuc sub hac indiscretione subiunc
ta s'. breuit estimo ea transcurrenda. Dicta enī q̄
grauitate carent. intenta expositione n̄ indigent.
Seqt̄. Qui addet suppeccata sua blasphemiā. Accu
sat eū. Ippeccatis flagella meruisse. æ p' flagella
peccasse. Longe v alit dns iudicat. q̄a æ frustra fla
gellatū insinuat. Ibona duplicia p' flagella retri
buit. Pena enī debet culpe. n̄ p̄miū. Beat' q̄ iob si
ne culpa locut' ostendit. quē p' locutionē p̄mia
sub secutē. Heliu itaq; q̄ p dni defensionib' loqns
de beato iob aliud quā dns sentit. q̄si d' puertitate
ūba multiplicat. auertitate discordat. Seqvit.
Int̄ nos inter ēstringat. Ite ad iudiciū p̄uocet ser
monib' suis dm. Ac si diceret. Ex nrā assertione
cognoscat. q̄a neqq̄ diuinę examinationi sufficiat.
Et qi arrogantes uiri n̄ solū student inepta dicere
s. etiā multa p̄ uersi' loq'. bene de illo frequēt infert.
qui heliu hęc rursū locut' ē. Omis q̄ multa loqt̄ in
locutione sua semp̄ incipe studet. q̄ten' inchoatio
ne sua suspensos auditores faciat. Ieo attenti ta
ceant q̄q̄si nouū ab auditore aliq̄d expectant.